

Arrest

nr. 120 915 van 18 maart 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Chinese nationaliteit te zijn, op 6 februari 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 januari 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 februari 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 maart 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. MICHOLT en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 10 januari 2013 het Rijk binnen en diende op dezelfde dag een asielaanvraag in. Op 13 januari 2014 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Chinese nationaliteit te bezitten, van Tibetaanse origine te zijn en afkomstig te zijn uit Jawa in Sershul district gelegen te Sichuan. U bent ongehuwd en hebt geen kinderen. U stamt uit een landbouwersfamilie. Uw familie haalde ook inkomsten uit de oogst van yartsagumbu en paddenstoelen. U liep een tweetal jaren school in een lokaal dorpsschooltje te Toensang. Uw vader

stierf een natuurlijke dood toen u ongeveer elf jaar oud was. Uw oudere broer werd monnik in het dorp. Later ging hij naar Lhasa, waar hij toetrad tot het Sera klooster. Tijdens de rellen in Lhasa en Tibet van 2008 betoogde uw broer tegen de Chinese autoriteiten. Uw broer werd door de Chinese overheid gevangengezet gedurende negen maanden. Om medische redenen werd uw broer vrijgelaten waarna hij naar uw geboortedorp terugkeerde. Hij is er nog steeds monnik in het lokale klooster. Toen u veertien of vijftien jaar oud was, gaf uw moeder u het advies naar India te gaan met het oog op een betere toekomst dan dat u zou kennen in Tibet. In India kon u de Dalai Lama ontmoeten en kon u beter onderwijs volgen. Eind 2006 of begin 2007 verliet u Tibet. U reisde van uw dorp naar Lhasa, om vervolgens naar Shigatse en Dram te gaan. U stak de grens met Nepal clandestien over. U bereikte de nelenkhang of het opvangcentrum voor Tibetaanse nieuwkomers in Kathmandu. Na tien à twintig dagen kon u verder reizen naar India. U liep de eerste jaren van uw verblijf school te Suja in Bir. Hierna volgde u tot april 2010 een kunstopleiding te Patlikuhāl. U was tevens lid van een traditionele dansgroep. Na uw studies zette u uw activiteiten als lid van een dansgroep verder. U woonde in het Amdo dorp te Dharamsala. U was geen lid van een politieke organisatie. U had geen andere job in India. Uit vrees voor moeilijkheden in India bij het overlijden van de huidige Dalai Lama, besloot u India te verlaten. Voorts was het niet eenvoudig telkens uw RC in India te vernieuwen. U moest daarbij smeergeld betalen. Ook bij het reizen binnen India moest u smeergeld betalen bij een identiteitscontrole. U kende geen andere problemen in India. In het bezit van een Identity Certificate (IC) verliet u Delhi per vliegtuig op 7 of 8 januari 2013. U bereikte Italië. Vervolgens reisde u per trein via Frankrijk naar België. U vroeg hier asiel aan op 10 januari 2013.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u tijdens uw gehoor op het CGVS enkele originele foto's van uzelf genomen in Tibet voor, een kopie van uw inschrijving in de nelenkhang/opvangcentrum van Kathmandu in Nepal, uw fotoboek gemaakt in India, een kopie van uw "Special Entry Permit" (S.E.P.), uw green book, een schoolattest van Suja, een attest van het Reception Centre te Dharamsala, een attest van het Bureau van Tibet in Brussel, een studentenkaart van het Tibetan Children Village (T.C.V.) Patlikuhāl en een briefomslag verstuurd vanuit China.

B. Motivering

Na het gehoor door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) stelt het CGVS vast dat u niet in aanmerking komt voor de hoedanigheid van Vluchteling noch voor de status van Subsidiaire Bescherming.

U bent van Tibetaanse origine en beschikt, minstens de jure, over de Chinese nationaliteit. Het CGVS is zich bewust van de huidige precaire situatie van Tibetanen in de Volksrepubliek China (VRC) en erkent een vrees in Vluchtelingenrechtelijke zin in uw hoofdte aanzien van de VRC.

Na uw vlucht uit de Volksrepubliek China eind 2006 of begin 2007 hebt u steeds tot uw vertrek begin januari 2013 in India verbleven (zie gehoorverslag CGVS, pp.3 en 11). U studeerde enkele jaren aan de Suja school in Bir. Hierna volgde u een kunstopleiding in Patlikuhāl tot april 2010. U had nooit een job in India. Wel trad u als lid van een Tibetaanse dansgezelschap op op diverse plaatsen in India en kreeg u daarvoor dan wat geld.

Overeenkomstig artikel 48/5, §4 van de Vreemdelingenwet kan een land beschouwd worden als eerste land van asiel wanneer de asielzoeker in dat land erkend is als vluchteling en hij die bescherming nog kan genieten, of hij anderszins reële bescherming geniet in dat land, met inbegrip van het genot van het beginsel van non-refoulement, mits hij opnieuw tot het grondgebied van dat land wordt toegelaten. Zoals hieronder uiteengezet kan India voor u worden beschouwd als 'eerste land van asiel'.

Met betrekking tot de bescherming die Tibetanen in India genieten blijkt uit informatie die aan het administratieve dossier is toegevoegd dat de Indiase regering een specifieke regelgeving heeft uitgewerkt met betrekking tot de verblijfsituatie van Tibetanen. Zij kunnen na het doorlopen van een administratieve procedure een verblijfsvergunning bekomen in de vorm van een 'Registration Certificate for Tibetans' (RC). Een dergelijke RC is een verblijfsdocument dat periodiek verlengbaar is. Ook Tibetanen die langere tijd in het buitenland verbleven, kunnen bij terugkeer naar India hun verblijfsrecht opnieuw opeisen en een RC bekomen. Als gevolg van de verschillende regularisatiecampagnes van het afgelopen decennium beschikt zo goed als elke Tibetaan in India actueel over een RC.

In casu blijkt uit uw verklaringen dat u over een verblijfsrecht beschikt in India en in het bezit bent van een dergelijke RC. Immers gaf u toe een RC te zijn uitgevaardigd door de Indiase autoriteiten in de loop van het jaar 2009 toen u nog school liep (zie gehoorverslag CGVS, p.9 en 10). U kon uw originele RC noch een kopie ervan neerleggen tijdens uw gehoor op het CGVS. U leverde uw originele RC in bij de politie van Kangra om een uitreisvergunning te bekomen. U maakte daarbij geen kopie van uw RC.

Betreffende de feiten die de aanleiding vormden voor uw vertrek uit India stelde u dat u besloot India te verlaten uit vrees voor problemen in India bij het overlijden van de Dalai Lama. U bleef echter zeer vaag in uw omschrijving welke problemen u dan concreet en persoonlijk vreest. U haalde aan dat Tibetanen veel problemen zullen kennen bij het heengaan van de Dalai Lama in India. Enkele malen gevraagd door het CGVS welke problemen u dan vreest, herhaalt u telkens hetzelfde zonder uw vrees te verduidelijken (zie gehoorverslag CGVS, pp. 9 en 10). U slaagde er dan ook niet in uw persoonsgerichte vrees voor vervolging in de zin van de Geneefse conventie of uw vrees voor ernstige schade bij terugkeer naar India volgens de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. U stoelde uw vrees louter op uw eigen inschatting van een toekomstige situatie die onmogelijk heden kan worden nagegaan. De mogelijke problematische situatie baseert u bovendien slechts op uw eigen vermoeden ingegeven door onzekerheid bij het heengaan van de spirituele leider van de Tibetaanse bevolking. U gaf toe in India steeds een legaal verblijf te hebben gekend middels het beschikken over een RC (zie gehoorverslag CGVS, vanaf p.9). U geeft toe nooit in aanvaring te zijn gekomen met de Indiase autoriteiten noch had u ooit problemen met de Indiase bevolking. U werd evenmin ooit aangehouden (zie gehoorverslag CGVS p.10). Het gegeven dat u smeergeld diende te betalen voor het verlengen van uw RC of bij een identiteitscontrole, is eerder te wijten aan het wangedrag van het lokale overheidsapparaat in India, waar niet alleen Tibetanen het slachtoffer van zijn maar dat ook andere inwoners van India treft. Tijdens uw gehoor op het CGVS maakte u nergens melding van het hebben ondernomen van stappen tegen deze vorm van corruptie. Nergens in uw asielaanvraag is er sprake van een dermate ernstige vorm van discriminatie ten aanzien van u als Tibetaan in India dat het niveau van vervolging zou zijn bereikt.

Op basis van bovenstaande kan worden vastgesteld dat u geen elementen aanbrengt waaruit blijkt dat de bescherming die u in India geniet niet reëel zou zijn, noch dat u zich niet langer op deze bescherming zou kunnen beroepen. Deze bescherming kan beschouwd worden als actueel en toereikend, te meer uit informatie die werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat Tibetanen in India geen risico lopen om naar de VRC te worden gedeporteerd. Er zijn geen gevallen bekend van refoulement door de Indiase autoriteiten van Tibetanen naar de VRC.

Met betrekking tot de mogelijkheid van terugkeer voor Tibetanen naar India die er eerder verblijfsrecht genoten, blijkt uit informatie die aan het administratieve dossier is gevoegd dat Tibetanen die een legaal verblijf in India hebben probleemloos een internationaal reisdocument, namelijk een Identity Certificate (IC), ook wel Yellowbook genoemd, kunnen bekomen bij de Indiase autoriteiten. Alsook kunnen Tibetanen op eenvoudige wijze vóór hun vertrek de terugreisformaliteiten in orde brengen, zoals het laten plaatsen van een 'No Objection to return to India' (NORI-stempel) in hun reisdocument, wat slechts een formaliteit is voor de Indiase autoriteiten. Het gebeurt slechts sporadisch dat iemand geen Nori-stempel vraagt in zijn IC.

In casu blijkt uit uw verklaringen dat u over een reistitel beschikt in India en in het bezit was van een dergelijke IC. Zo verklaarde u tijdens uw gehoor op het CGVS uw eigen IC zelf te hebben aangevraagd op basis van uw RC en green book (zie gehoorverslag CGVS, p.10). U kende geen problemen bij het verkrijgen van deze IC. In het bezit van uw eigen IC reisde u probleemloos naar Europa. Bij uw aankomst hier diende u, volgens uw verklaringen op het CGVS, uw IC af te geven aan de smokkelaar die uw reis naar hier regelde (zie gehoorverslag CGVS, p.10). U bent niet in het bezit van een kopie van uw IC. U hebt geen idee om welke reden u uw IC diende af te geven aan de smokkelaar (gehoorverslag CGVS, p.11). Dat u een zulk belangrijk document zomaar aan de smokkelaar zou afgeven, terwijl het uw eigen document betreft, zonder dat u blijkbaar grote moeite deed om het document terug te vragen, of een volledige kopie te vragen of te nemen, komt weinig overtuigend over. Immers is de IC een belangrijk document dat uw identiteit kan staven. Het is een officieel identiteitsstuk van de Indiase overheid dat iets zegt over niet alleen uw identiteit, maar evenzeer uw plaats van afkomst, uw aankomst in India en uw status in India.

Daargelaten de vaststelling dat het twijfelachtig is dat u uw IC, gelet op het belang van dit document, zomaar aan de smokkelaar zou afgeven, dient voorts opgemerkt te worden dat uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat Tibetanen die hun IC in het buitenland verloren hebben, contact kunnen opnemen met de Indiase ambassade teneinde het verlies van hun IC te melden en eventueel een duplicaat te verkrijgen. Gevraagd waarom u na aankomst in België geen stappen ondernomen heeft om een nieuwe IC te bekomen, verklaart u daar niet aan te hebben gedacht en u uw IC niet wilde bewaren om terug te keren naar India (zie gehoorverslag CGVS p.11). Dit is echter weinig aannemelijk, te meer u andere documenten zoals de attesten van uw opleidingen in India en uw Special Entry Permit en attesten van de opvangcentra in Nepal en India wel heeft bewaard. Hieruit kan worden

afgeleid dat u een eventuele terugkeer naar India wil bemoeilijken en u mogelijks om die reden uw IC achterhoudt.

In het licht van uw bovenstaande verklaringen, kan het CGVS er redelijkerwijze van uit gaan dat u over een IC beschikt, en u dus de mogelijkheid hebt om met uw persoonlijke documenten legaal vanuit en naar India te reizen. Daarom is het CGVS van oordeel dat u met deze documenten zonder meer kan terugreizen naar India waar u uw verblijfsrecht opnieuw kan opnemen. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt immers dat Tibetanen die hun IC in het buitenland verloren hebben, contact kunnen opnemen met de Indiase ambassade teneinde het verlies van hun IC te melden en eventueel een duplicaat te verkrijgen.

Bovendien zijn de overige door u neergelegde documenten niet van die aard dat zij de beoordeling van uw asielaanvraag door het CGVS in positieve zin kunnen ombuigen. Immers tonen de kopie van uw inschrijving in de nelenkhang of opvangcentrum van Kathmandu en de kopie van uw "Special Entry Permit" (S.E.P.) slechts aan dat u als Tibetaanse vluchteling in Nepal arriveerde en u legaal het Indische grondgebied kon in reizen. Uw attest van het Office of the Reception Centre van Dharamsala, uw attest van het Bureau van Tibet in Brussel en uw green book bevestigen dat u een verblijf kende in India en geregistreerd werd door de Tibetaanse Regering In Ballingschap. Uw schooldocumenten van de Suja school evenals van de TCV Traditional Art School te Patlikuhel tonen uw schoolcarrière en opnieuw uw verblijf te India aan. Uw foto's genomen in Tibet en India tonen uw afkomst uit Tibet en verblijf in India aan. Geen van bovengenoemde documenten vormen een bewijs van vervolging in India noch van een risico op ernstige schade bij een eventuele terugkeer naar India.

Gelet op bovenstaande vaststellingen maakt u niet aannemelijk dat u zich niet zou kunnen beroepen op de reële bescherming van de Indiase autoriteiten, noch dat u bij een eventuele terugkeer niet opnieuw zou worden toegelaten tot het Indiase grondgebied. Gezien India in casu kan beschouwd worden als eerste land van asiel overeenkomstig artikel 48/5, §4 van de Vreemdelingenwet, heeft u geen behoefte aan internationale bescherming. Bijgevolg wordt u noch de vluchtelingenstatus, noch de subsidiaire beschermingsstatus toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op het feit dat u niet mag worden teruggeleid naar China doch wel kan worden teruggeleid naar India."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekende partij verklaart van Tibetaanse afkomst te zijn, geboren te zijn op 11 april 1992 in Jawa, Serchul, Sichuan, in de Volksrepubliek China. Verzoekende partij verklaart tot eind 2006, begin 2007 in China te zijn gebleven. Verzoekende partij brengt geen Chinese identiteitsdocumenten noch andere nuttige elementen aan over China en hij werd evenmin ondervraagd over zijn beweerd Chinese regio van herkomst. Het administratief dossier bevat geen objectieve informatie over de Chinese nationaliteitswetgeving, noch andere informatie die de bewering in de bestreden beslissing dat verzoekende partij "minstens de jure over de Chinese nationaliteit" beschikt, kan ondersteunen.

De door verzoekende partij neergelegde Tibetaanse documenten, vermelden Chukho, TAR of Chugo, TAR (Green Book, Special Entry permit) dan wel Dema, Tibet (Office of Tibet Brussel) dan wel Jomda, Dotoe (Office reception center Dharamsala) als de geboorteplaats van verzoekende partij. Er werd geen objectieve informatie aangaande de documenten afkomstig van de Tibetaanse autoriteiten in ballingschap bij het administratief dossier gevoegd. Evenmin kan blijken op welke basis deze documenten werden uitgereikt. Derhalve kan de Raad zich niet over de bewijswaarde van deze documenten uitspreken, te meer nu de verzoekende partij ook niet over de Volksrepubliek China is ondervraagd.

Ten slotte bevat het administratief dossier geen informatie waaruit dat de conclusie in de bestreden beslissing kan blijken dat alle Tibetanen uit de Volksrepubliek China, gezien "de huidige precaire situatie van Tibetanen" prima facie de vluchtelingenstatus dient te worden toegekend.

2.2. Krachtens artikel 39/2, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet kan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen "de bestreden beslissing vernietigen hetzij omdat aan de bestreden

beslissing een substantiële onregelmatigheid kleeft die door de Raad niet kan worden hersteld, hetzij omdat essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot de in 1° bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen". Gelet dat de verzoekende partij niet ondervraagd werd over zijn beweerd Chinese regio van herkomst en er evenmin objectieve informatie inzake de Chinese nationaliteitswetgeving en de bewijswaarde van Tibetaanse documenten in het administratief dossier werd opgenomen, is de Raad van oordeel dat essentiële elementen ontbreken die inhouden dat hij niet kan komen tot de in 1° bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zodat de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, 2° moet worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 3 januari 2014 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien maart tweeduizend veertien door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. I. VERLOOY, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

K. DECLERCK